

Prædiken 19. søndag efter trinitatis

v/ Beth Marie Larsen Hagemann

Vil I rejse jer og høre dette hellige evangelium som evangelisten Johannes skriver:

Korsvar:

Næste dag stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: »Se, dér er Guds lam.«

De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: »Hvad vil I?« De svarede: »Rabbi, hvor bor du?« - Rabbi betyder Mester.

Han sagde til dem: »Kom og se!« De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time.

Andreas, Simon Peters bror, var den ene af de to, som havde hørt, hvad Johannes sagde, og var fulgt efter Jesus. Først møder han sin bror Simon og siger til ham: »Vi har mødt Messias« – det betyder Kristus. Han tog ham med hen til Jesus.

Da Jesus så ham, sagde han: »Du er Simon, Johannes' søn; du skal kaldes Kefas« - det er det samme som Peter.

Næste dag ville han tage til Galilæa og møder Filip. Jesus siger til ham: »Følg mig!« Filip var fra Betsajda, fra samme by som Andreas og Peter.

Filip møder Nathanael og siger til ham: »Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret.»

Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Filip sagde til ham: »Kom og se!« Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.«

Nathanael spurgte ham: »Hvor kender du mig fra?« Jesus svarede ham: »Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet.« Nathanael udbrød: »Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!«

Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.«

Og han sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.

Amen

Prædiken: (klumme i Folketidende 21-10-22)

Se langsomt...

Hvad ser vi? Ser vi noget? Lægger vi mærke til noget? Ser vi noget, som betyder noget for os. Får det vi ser, os til at tænke noget - reflektere over noget? Vi ser på Facebook alle dem som oplever noget, føler noget, vi sætter små smileys og anerkender opslag. Vi ser fjernsyn - zapper rundt mellem kanalerne.

Der er fart på vores hverdag og alle de reklamer, vi hele tiden bliver bombarderet med at se og forholde os til, hvad er det mon? og hvad koster det?

Når man besøger en kirke og ser på indretningen, så ser vi døbefonten, kirkebænkene, alteret og korset med Jesus på. Vi tænker måske, at her er et rum som har set sådan ud i mange, mange år og som måske får os til at se langsomt, tænke, drømme? Som giver os tro, kærlighed, håb, - som flere og flere mennesker leder efter i vores fortravlede hverdag

En ro og stille refleksion opstår måske i os - vi ser på symbolerne og forstår, at her er et sted som gratis viser os ind i Guds rige - det er helt gratis at tage imod Gud. Det er helt gratis at Jesus giver os det kristne budskab om håb, trøst, kærlighed og om at vi skal være noget for hinanden

Det hele i dag handler om at **se**. Og det er altså ikke bare nogle småting og ligegyldigheder om en ny mobiltelefon eller et nyt tøjfirma eller, næ, her drejer det sig om at se himlen åben, altså at se ind i Guds virkelighed. Teksten sagde det igen og igen: se.

Når det er så vigtigt at kunne se, hænger det sammen med at der i vort liv som kristne, som Guds børn, ikke bare er tale om en zapperkultur hvor man lige kan zappe forbi kanal DR1 og se himlen åbne sig. Der ser man bare alt og ingenting, og næste dag er der nye billeder.

I vores kristne liv er der ikke bare tale om en overflade, en idé, et produkt, en nyhed, men om Guds Søn, Jesus selv, et menneske. Og han kunne ses!

Ingen har nogensinde set Gud for han bor i et uendeligt lys og er kærligheden selv, men hvis nogen virkelig ønsker at se Gud, så står der et menneske i vejen, Jesus, som vi læser og høre om. Han kan ses, og han skiftes ikke ud næste dag eller næste uge.

For nogle år siden fremsatte en klog filosof en tanke som han kaldte 'fartens tyranni'. Han havde analyseret hvad der er sket med vores trafik i vores moderne verden.

Da bilen blev opfundet, var alle glade, for nu kunne man hurtigt komme fra det ene sted til det andet. Så blev bilerne hurtigere, så man kunne komme endnu hurtigere fra det ene sted til det andet.

Men nu er vi endt med at det er hurtigere at komme gennem for eksempel København på cykel end i bil. Den moderne løsning på hurtig transport er et cykelbud, de grønne lyn, som kan bringe et brev eller en pakke fra den ene ende af byen til den anden hurtigere end man kan bakke komme gennem lyskurven ved Enghave plads i myldretidstrafikken.

Resultatet af denne udvikling, altså den morale, man kan uddrage af 'fartens tyranni' er altså, at for meget ødelægger det hele. Vi skal ikke bare fare afsted. Vi skal lige huske at se os for, for der ligger måske løsningen hvis vi ser anderledes.

Man kan nemlig frygte at det samme er ved at ske med vores guddommelige evne til at se. Jo flere billeder vi ser, jo mindre ser vi. Til slut vil hele vores omverden blot blive en grød af billeder hvor det er svært at holde fast på hvad der er virkelighed, og hvad der er film, tvreklamer, videoer...

Jeg tror mennesker i dag søger og leder efter noget mere holdbart at se og forholde sig til, fordi alt skifter så hurtigt. Fjernsynet er tændt hele tiden, radioen er tændt, der sker noget hele tiden, der er noget nyt, men hvor er der noget der står fast?

På den religiøse salgsmesse søger tusindvis af mennesker efter en gud, men altså en gud de kan bruge til noget, en gud som er der, når de har brug for det, en gud som man kan zappe ind på når man har brug for det. En gud som kan give os tro og håb. De ser og ser og ser efter, hvor er den Gud?

Da jeg gik på universitetet, lå det på Købmagergade i København, og jeg tog tit toget til Nørreport. Jeg husker hvor skønt det var at komme ind sådan en tidlig morgen og gå ned af strøget. Jeg gik ned til Trinitatiskirke og tit ind for lige at få et pusterum og nyde kirken.

En dag mødte jeg en sort mand som havde sin guitar med. Han stod udenfor kirken og kiggede på mennesker og også på mig, da jeg gik ind. Da jeg kom ud, stod han der endnu og sagde til mig: nåa skulle du lige ind og have Guds fred? Jeg kiggede på ham og tænkte, Ja, der ramte du da lige spot on!

Gud er i evangeliet til i dag hvor der er tale om den levende Gud, det er noget andet, hér kan det siges ligeud uden at nogen har bagtanker med det eller skal tjene på det: Lyt og se!

Hver gang nogen vil se Gud, så har vi Jesus som fortæller os hvordan vi skal se. Man kan ikke komme uden om Jesus for at se Gud. Det er så dejligt når vi læser i bibelen med de ord vi får fra Jesus og som igen og igen tales til os, som når han siger, sandelig sandelig siger jeg jer - så ved vi godt at nu kommer guldkornene.

I kirken har vi lov til at se langsomt. Kirkens målestok er ikke et grønt cykelbud, en salgskurve eller en meningsmåling, i kirken behøver vi ikke zappe rundt i alle mulige tilbud for kirken står hér.

Alt er gratis, Jesus har selv sagt det engang: "I har fået det hele gratis - så giv det gratis". Gratis er et ord vi har lånt fra latin og det betyder 'af nåde'. Vi har fået livet, glæden, kærligheden, godheden, venskab og fællesskab af Guds nåde, gratis, derfor kan vi også give det videre gratis. Det er ikke besværligt eller kræver en masse af os. Tværtimod så er Gud der altid for os.

Og her i kirken, i Guds hus hvor alt er gratis, får vi tid til at se, at se langsomt. Der er ikke noget at zappe rundt efter. Korset på alteret, alterbilledet bag alteret, døbefonten, alt sammen noget vi kan se på igen og igen. Altid er du velkommen til at komme og fordybe dig. Vi har fået det gratis, og vi kan have det at se på gratis.

Vi er alle på vej, vi kan se og vi kan tage imod Guds Rige. Det er dét, vi må se!

Amen